

Fjarritarir klárur við myndatölinum. Jóan Karl Høgnesen, sum skal brúka upplýsingarnar, flogfarið savnar á eftirlitsferðum sínum, vitar, um hann kennir skipið, vit her eru yvir

skrokk. Men tá flogið verður undir 5.000 feta hædd, skal ein alla tíðina siggjast, greiðir mann- ingin okkum frá. Ti so lágt er ikki eftirlit við luftrú- inum, sum tað vist kallast á flogmáli. Ein kann flúgva aftur og fram, upp og niður, so galið ein vil. Hin vegin, oman fyri frælsismarkið, 5.000 ft., er øll flúgving stýrd úr flog- tornum, m.a. í Vágum.

Gráa økið

Gráa økið. Tað ljóðar dap- urt. Eitt grátt øki er sjógvur, sum tvey lond kannar sær. Londini eru ósamd um, úr hvørjum punkti, 200 fj. linjan skal dragast. Í hesum sam- bandi er sigandi at nevna klettin Rock All.

Eisini millum Føroyar og Ísland er eitt grátt øki.

Hesi gráu øki, urslit av politiskari ósemju millum lond, eru til stóðdar sum Føroyar triggjar—fyra ferðir.

Gráa økið. Hetta er okk- ara sjógvur, siga vit. Men tað nyttar litið hjá einum føroyskum skipara at royna her, uttan so, hann hevur liggjandi á brúnni eitt fiskiloyvi úr Bruxel- les. Ti bretar siga, hetta er teirra sjógvur, og reka skip uttan EEC-loyvi burtur hiðani.

Og tað sama er galdandi hin vegin. Skiparin úr Aberdeen ella Cuxhaven má hava við sær eitt skjál, undirskrivað úti á Tinga- nesi, skal hann gera sær vónir um at sleppa at royna her í friði.

Jóan Karl greiðir frá, at um vit nú søu ein enskan trolara til dómis og hann

ikki er á loyvislistanum, so verður eitt av vaktar- skipunum sent eftir honum.

Slikt hevur komið fyri. Enski skiparin mótmælti í fyrstani. Men fór so til endans suður um. Av tí ósemjan ikki enn er endað við semju, ber ikki til at taka skip í gráu økinum.

Vit siggja onki skip í gráa økinum og halda nú vestur eftir.

— Her misti eitt ís- lenskt farmaskip átta kontainarar í gjár, sigur Jóan Karl knappliga. Vit siggja teir ikki. Eru helst farnir til botns.

Niður aftur

Beint fyri klokkan eitt siggja vit eitt stórt reytt skip, sum líkist einum

Russarin, sum hevði serligt fiskiloyvi

hekkutrolara. Tað er eitt farmaskip. Sea Trans stendur við stórum bók- stavum á síðuni.

Og hetta skipið er tað seinasta, sum kemur á filmin hjá fjarritaranum og blaðið hjá maskin- manninum á hesum tú- runum. Vit hava sæð 11 skip. Onki óregluligt at boða frá. Vit flúgva nú aftur móti Vágum. Koma sunnan fyri Mykines. Fara út yvir Vágafjørð at venda.

Har, undir okkum, siggja vit Vædderen í Hestfirði.

Annars er tað næstan sum at koma í rutuflogfar- inum. Ein klokka ringir og skeltið «Fasten Your Seat Belt — No Smoking» lýsir har frammi.

Men, sjálvandi, her eru

ongar brosandir flogternur við bilgum sjussum at sissa nervarnar. Tað gongur kortini væl uttan. Vit koma niður í øllum góðum. Ógvisluga tó, Gulf- stream III bremsar sum Boeing 737. Og klokkan 13,30 standa vit aftur á teirri vátu flogbreytini.

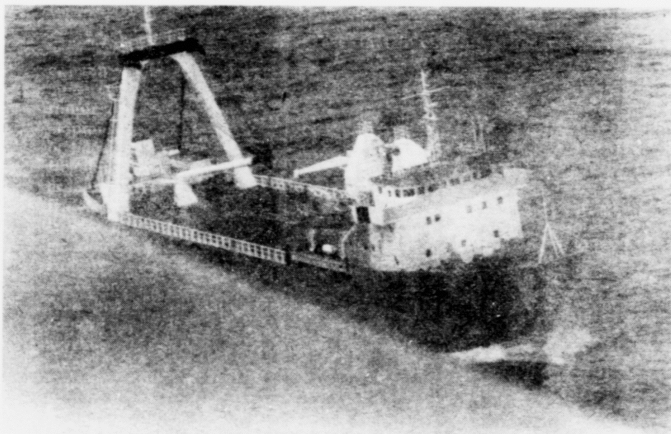
Ikki lidnir

Men arbeiðsdagurin hjá teimum fimm monnunum á F 313 er ikki lokin. Teir skula upp aftur seinni um dagin. Men fyrst skulu menn og flogfar bunkra. Teir fara niðan á Hotel Vágar at fáa sær døgurða. Flogfarið fyllir tangarnar, har tað stendur.

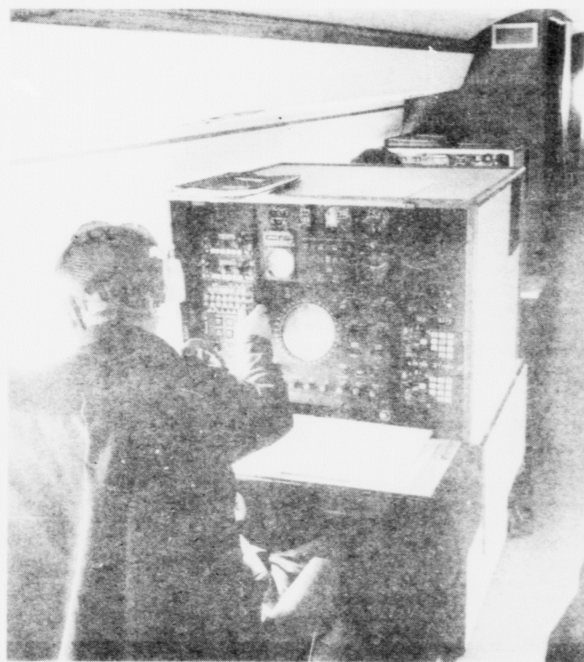
Tangarnir eru ikki

tomir. Verri enn so. Men tá tað skal lenda í Fø- oyum, eigur at vera so mikið eftir í tangunum, sum taka 17.000 litrar, at tað kann sveima yvir flog- vøllinum eina løtu og síð- ani fara antin til Skot- lands ella Íslands.

Tað hendir ju fram- vegis, av og á, at mjørki er í Vágum.

Farmaskipið Trans Nes. Her sæst, hvussu lágt yvir skipunum, vit flugu

Naviga- tórurin við rad- aran. Tað er hann, sum finnur skipini og boðar flogskip- aranum frá við at trýsta á ein knøtt, sum gev- ur ein tóna har frammi í styrhus- inum. Framm- an fyri naviga- tórin sit- ur fjar- ritarin